

ת"ד 7388/04/20 - מדינת ישראל נגד מוחמד נסאסרה

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

ת"ד 7388-04-20 מדינת ישראל נ' נסאסרה

בפני	כבוד השופטת אושרת חנה בר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	מוחמד נסאסרה

החלטה

1. בפני בקשה להורות על ביטול פסק דין שניתן בהעדר המבקש וזאת בהתאם לסמכותי לפי סעיף 130 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982.
2. על פי האמור בכתב האישום, למבקש יוחסו עבירות של נהיגה בקלות ראש, עבירה בניגוד לסעיף 62(2) לפקודת התעבורה, עבירה של סטיה מנתיב נסיעה, עבירה בניגוד לתקנה 40א לתקנות התעבורה ועבירה של גרימת תאונה נזק וחבלה, עבירה בניגוד לתקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה.
3. על פי עובדות כתב האישום בתאריך 25.04.2019, שעה 20:00 או בסמוך לכך, נהג המבקש ברכב משא בכביש 31. המבקש נהג רכבו ברשלנות בכך שסטה מנתיב נסיעתו שמאלה לנתיב הנגדי וגרם להתנגשות רכבו עם הרכב המעורב אשר הגיע מול נתיב נסיעת המבקש. כתוצאה מהתאונה ניזוקו כלי הרכב המעורבים ונחבלו בגופם המבקש, נהג רכב מעורב ונוסעת ברכבו.
4. התיק נפתח בבית משפט. בתאריך 21.04.20 ניתנה החלטה על ידי בית המשפט כי התיק יקבע להקראה ליום 27.10.20 בשעה 11:00.
- החלטת בית המשפט בדבר מועד ההקראה שנקבע נשלחה בדואר למבקש ואישור המסירה למועד הנדחה נמסר לכתובתו של המבקש וחזר בציון "בהעדר הנמען נמסר למי שגר עימו בבית ונראה כי מלאו לו 18 שנה".
5. בתאריך 27.10.21 נידון המבקש בהעדרו לעונשים הבאים :
קנס בסך 1000 ₪, פסילה בפועל של 3 חודשים ופסילה על תנאי של 3 חודשים למשך שלוש שנים.
6. לטענת ב"כ המבקש, המבקש נעצר על ידי שוטרי ונדע לו כי נידון בהעדרו. השוטר נטל מהמבקש את רישיון

נהיגתו.

לטענת ב"כ המבקש כי המבקש לא קיבל לידי את ההזמנה לדיון ולכן לא התייצב. לדבריו, באישור המסירה נרשם כי ההזמנה נמסרה לבנו באסם וכי אין לו בן בשם הנ"ל. הוא מתגורר בפזורה.

המבקש כפר באחריות לתאונה.

לטענת ב"כ המבקש, המבקש עובד לפרנסתו כנהג.

המבקש תמך בקשתו בתצהיר.

7. המשיבה התנגדה לבקשה, לדבריה מעיון בתיק בית המשפט עולה כי ההזמנה נמסרה למי שגר עם המבקש בבית. מכאן, כי למבקש היתה הזדמנות לקבל את יומו הוא בחר שלא לנצל משלא התייצב לדיון.

לטענת המשיבה, אין בבקשה טעם מוצדק להיעדרות המבקש מהדיון וכן אין כל הסבר כיצד יגרם לו עיוות דין מאי היענות לבקשה.

דין

8. בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר המבקש על בית המשפט לבחון אם מתקיים לפחות אחד משני התנאים שלהן:

האחד - סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון.

השני - אם יגרם לנאשם עיוות דין, במידה ולא ינתן לו יומו.

טעמים אלה אינם מצטברים. ראו דברי בית המשפט העליון ברע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל (2.10.03), פסקה 8:

"יוצא שאם עלול להיגרם למבקש עיוות דין עקב נעילת שערו של בית-המשפט בפניו, בית-המשפט יעתר לבקשתו לביטול פסק דין גם אם אי התייצבות נבעה מרשלנות גרידא. אולם, אם לא קיים חשש כאמור, נדרשת סיבה מוצדקת להיעדרות, ואם אין בידי המבקש סיבה כאמור, ידחה בית-המשפט את בקשתו..."

9. אין חובה לדון בבקשה זו במעמד שני הצדדים.

ראו בעניין זה ההלכה עליה חזר בית המשפט העליון ברע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם (25.3.18)

(להלן - רע"פ סאלם):

"אין חובה לקיים דיון במעמד הצדדים, כל אימת שמתבקש ביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. קיום דיון כאמור הוא החריג ולא הכלל, ובית המשפט יזמן את הצדדים לדיון בנסיבות חריגות, שבהן ניתן להצביע על טעמים של ממש לביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. עם זאת, כל בית המשפט הדוחה בקשה לקיים דיון בנוכחות הצדדים, לנמק ולו בקצרה את החלטתו לדחות את הבקשה".

ובהמשך:

"כאשר הורם הנטל הראשוני לקיומו של חשש לעיוות דין אשר נגרם למבקש, ישקול בית המשפט אם לקיים דיון בנוכחות הצדדים על מנת לבחון את תקפותה של הטענה, או להחליט, גם מבלי לקיים דיון כזה, על ביטול פסק הדין וניהול המשפט מראשיתו".

10. בעניינו של המבקש, לא מצאתי כי המחלוקת העולה מטיעוני הצדדים היא כזו המצריכה בירור עובדתי במעמד הדיון. ראו בעניין זה ע"פ (באר שבע) 5445/08 **להב שמואל נ' מדינת ישראל** (26.10.08) וגם ע"פ (ירושלים) 2224/08 **מוסברג עופר נ' מדינת ישראל** (30.10.08).

11. בחנתי את טענותיו של ב"כ המבקש ולא מצאתי כי יש מקום להיעתר לבקשה.

בתיק קיים אישור מסירה ולפיו המבקש זומן לדיון כדין בפני בית משפט ליום 27.10.20.

אישור המסירה חזר בציון "בהעדר נמען נמסר למי שגר עימו ונראה כי מלאו לו 18 שנה".

מעיון באישור המסירה עולה כי אישור המסירה נמסר לכתובתו של המבקש בפזורה - שבט נצאצרה - דבר שאושר על ידי המבקש.

ואולם לטענת המבקש, פקיד המסירה רשם את שם המקבל ואולם, לדבריו, אין לו בן בשם "בסאם".

המבקש כלל לא תמך טענתו כי אין לו בן העונה לשם באסם, במסמך כלשהו.

מכל מקום אין היגיון כי כלל הפרטים הרשומים באישור המסירה נכונים ביחס למבקש פרט לשם בנו של המבקש כמקבל האישור שאינו קיים כטענת המבקש.

המדובר באישור מסירה כדין.

12. בנוגע לטענה כי יגרם למבקש עיוות דין אם לא ינתן לו יומו, כפי שנקבע ברע"פ סאלם שלעיל:

"על כל הטוען לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה."

13. טענה כללית כי המבקש כופר בביצוע העבירה אין בה די כדי לבסס טענת עיוות דין הצדיקה ביטול פסק דין (ראו רע"פ 2573/17 גיאר נ' מדינת ישראל (6.9.17)).

המבקש כלל לא טרח לפרט את טענות ההגנה, ככל שקיימות, באשר לאופן קרות התאונה כטענתו, ולפיכך לא עמד בנטל בעניין זה.

14. באשר לעונש שהוטל על המבקש. הרי שהמבקש נידון בהעדרו בגין אירוע של תאונת דרכים.

בגין העבירות שיוחסו למבקש, קיימת חובת פסילת מינימום בחוק של 3 חודשים.

מעיון בגזר הדין שניתן בהעדרו של המבקש, עולה כי למבקש עבר תעבורתי מכביד ביותר הכולל 99 הרשעות קודמות.

אין בעונש שהוטל על המבקש כדי להחמיר עם המבקש כלל וכלל בוודאי מקום בו עסקין במבקש עם עבר תעבורתי מכביד מאוד.

מדובר בעונש המצוי במתחם הענישה ברף הנמוך של המתחם.

15. **בית המשפט מחויב ליתן ביטוי לעקרון סופיות הדיון ולא להשתמש בסמכותו להאריך מועדים כדבר בשגרה.**

ראו בעניין זה ע"פ(באר שבע) 4252/07 נאוה משיח נ' מדינת ישראל (5.11.07):

"לא אחת נאמר על ידי בתי המשפט כי ערכאות השיפוט אינן יכולות לאמץ מתכונת הנותנת גושפנקא עקיפה לחוסר האכפתיות של הציבור. [ראה דברי כב' הש' שמגר בבר"ע 418/85 פרץ רוקשטיין נ. מ"י פד"י ל"ט(3) 279]. על הציבור לדעת כי פתיחת בית המשפט עומדת בפניו כזכות מהותית, אולם זכות זו כפופה לפרוצדורה וזמנים בהם חייב הציבור לעמוד. עמידה בלוחות זמנים יש בה כדי לקדם את הסדר הציבורי, יעילות עבודתו של בית המשפט לרבות עשיית הצדק כלפי כלל הציבור. אי עמידה בזמנים, ולאחריה ביטול של פסקי דין של מתדיינים שלא התייצבו במועד אליו הוזמנו, תביא לסחבת ועומסים מיותרים בניהול התיקים, באופן המכביד לא רק על בתי המשפט כי אם גם על כלל הציבור הממתין ליומו בבית המשפט."

16. לאור האמור, משלא שוכנעתי כי היתה סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש, משלא לא שוכנעתי כי יגרם למבקש

עיוות דין במידה ולא ניתן לו יומו ומשמצאתי כי בנסיבות העניין גובר האינטרס הציבורי המחייב את סופיות הדיון, אין מקום להיעתר לבקשה.

17. הבקשה נדחית.

המבקש יפעל על פי האמור בגזר הדין.

18. המזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ה ניסן תשפ"א, 07 אפריל 2021, בהעדר הצדדים.